

ell sentia en l'escalada.

Tots sabem la gran estimació que sentia per Montserrat, les seves agulles, el seu paisatge sempre canviant, les aproximacions per aquelles canals buscant qui sap quina agulla. Com li agradava d'enfilar-se per les parets i les arestes, sentir les preses rugoses a les puntes dels dits i, superades les dificultats, gaudir de la joia del triomf. El seu desig de superació i d'assumir nous reptes el portà a participar en l'expedició que el Centre Excursionista de Sant Celoni organitzà el 1976 al sostre de l'Àfrica en la qual féu l'ascensió del Kilimanjaro i del Mont Kènia.

Igualment col·laborà activament en l'expedició Groenlàndia 78 de l'Agrupació Excursionista de Granollers, però problemes laborals d'última hora l'obligaren a quedar-se a Granollers.

Compaginà la passió per l'escalada amb un gran amor per Catalunya, especialment en aquells anys que calia mobilitzar-se per tal d'aconseguir unes majors cotes de llibertat per al nostre país. Així l'estiu de 1976, tot just traspasat el dictador, a la crida de participar en la Marxa de la Llibertat, no fa el sord a la convocatòria: "Se't prega català que et posis a caminar, que recorris viles i comarques com un vent encès de llibertat, tot animant els adormits que trobis en el teu camí...".

Tot seguit pren la iniciativa amb altres companys del SEDEG, de col·locar una senyera amb el lema de la marxa dalt mateix del Cavall Bernat, una de

Silvestre Oliveres dalt del Cavall Bernat. Al fons Els Flautats i l'Elefant